

quibus. Intelligendum uero est Log de prijs p se. quam de hōmī
mā et competere aliquis existimabit. Nam in suo gēte et
a prius, mutōis, ac quibus: Non ita pōt, nec n. est prius muta
hōis, cum sit rēbus trīs, mā uō aque primo conuenit, ac ef
ficiens. Rēndim, Te ap. rēj aqne primo mā conuenit cum
efficiente, sū uim in prius in fluere efficiens aqne ē a hō
quam recipit mā. De in mā n. ē prius aqne, sed ex quō
s. n. ē extrinsecum, sed intrinsecum, quā pōt a pōt ita de
pōt hō tradit. Efficiens ē prius extrinsecum, p se aqne pri
mo ē mutatio, Nec obijeris hanc de hōmī pōtali et iā atri
buendam, uideatur n. prius extrinsecum, et aqne primo ē mutatio
cum sit primus in causando. Rēndim n. eam inalem et
pōtorem uoluntatis, n. ex eū hōp, hōc n. est efficiens qd et
p realē, ac pōtētiū influum mouet, quōmodo et rō
p explicanda est. De in pōtali ē prius p pōt quod, n
unde, seu aqne mutatio incipit.

Conuenit qd tradita de hō tam iā pōtali, quam
instrali aqne in suo ordine actio primū est, ut uō iā pōtali
nō notabilissima actiois, qd n. ē mutatio, sed creatio conuenit lo
co mutationis actio pōtatur, et sic ult. concinabitur de pōtali
Efficiens ē prius extrinsecum p se aqne primo est actio.
Nec obijeris n. bene pōtali actioem, cum actio et declaratur
p efficiens. Deinde efficiens pōtali declaranda et pōt
pfectum, hoc est pōtali hōmī, impōtenti obijeris hōmī
pōtali cum actio comparatur ad efficiens qd modum pōtali
bene nōm efficiens qd illam explicari. De in actioem
nem et dependētiā effus a iā efficiente, quā pōtali
satis effus uoluntatis unde n. opus est ponere a pōtali
Habet igr de dictis quid sit efficiens,
explicandum de in et est at quō pōtali sit. Nec ergo

prime diuidi in causam efficientem p se et pauidens. Cuius p se e illa aqua p se pondet e ffus. Im e qd habet quatenus affus est, ut staharius e eis stahus, et in l. l. into. l. actionis. Cuius uo pauidens e e exp p ca, uel ex p ffus. Cuius ca dir id, qd p accidens coniunctu est cum pno e fficente, ut calor cu aqua, et capor in nire. pauidens cum frigore coniungitur, et calor in l. l. cum o dore. l. l. Cuius uo ffus ca p accidens itad in g e ffum producit cum aliquid aliud p accidens est con- iunctum, si motus dir cas calor, cum sit acquisito. Ubi qd p accidens cu calore coniunctum est. Ad causam pauidens lexocantur conditionis, qum n influant in effectum ad illius productionem leguntur, n influunt uo, uel qd n sunt actus, ut est propinquitas agentis ad passum in quod operatur. l. qd ad alia munus leguntur, n ut actus e ffum abingant, ut in pbabiliori spia iudiciu practu in intlu leguntur ad hoc ut uoluntas operetur.

¶ Diuidit eam efficiens in Physicam et Moralem. Cuius Physica hoc loco sumit p gung eam, que re, ac realiter influat in e ffum, quo patet Deus et dym creat est ca physica, et Angelus hunc mouet celum, in l. dym e ffus in l. actionem l. l. Cuius uo Moralis aliqda eam est ac libera, cum uo hoc mo n distinguat a physica prout a nobis sumit n e hic de illa agendum, nam hic sumit prout opponit physica, et est illa q in e ffum n influat, ita q se gerit, ut ei e ffus imputetur, ut ad- mias combustio, ignem applicans, aut illi q consilium dedit, l. n impediunt conteneret, quo sensu ut ex dictis p l. ca moralis consentit cum ca pauidens, de qua supra dictum est.

¶ Diuisio est in causam priorem et in- stantem. Prioris est q pna uirtute e ffum producit

nee ad id indiget nati aliqua, l. supnali elevatione, quam
uis si creata sit ppi est quod nec a primo ente participat
hum n possit et nisi illius concursu operari, huc in n dicit
quominus principalis ca dicatur. Hec uo l. est no bilior affi
et est equiuoca l. aque no bilis et est unica, da g. sta m.
ca instralis, q. est alt omi mem brum diuisionis est que
influit in effum p uirtute inferioris uis et p rectoris
quam sit ipse a ffis ut accidentia uia, q. ad productionem
suba concurrunt illius uis se hont, d. r. q. in uirtute suba
operari, q. cum uingata ipsius uis insufficiens sit ad
produendum effum, ceterum illius ca dir, quatenus
ad agendum substantia uis uirtute, q. talis concursu non
debet instrali ca, nisi tantum uis priatis agentis. Non
in uera est illorum opio, q. existimant instralem cam
immediate effum h. q. tingeret, q. tam in supnali, qua
in nali effu galum est, nam et calor natus p. xime
carnem adtingit, et instrumenta gra ipsam g. a. m.
Duo in instrum gra adnotanda sunt,
coniunctum s. d. Separatum, l. sm ce, l. sm causalitatem.
coniunctum sm ce. l. instrumetum, quod p unionem leali
l. p. senha coniunctum est cum ca priati, ut calor igni con
iungit, et calamus uis scribent. coniunctum sm causalitatem,
dir q. indiget actuali influxu priatis agentis
ut operetur, ut calamus indiget. Separatum sm ce. est
quod priati agent n coniungit ut semen ex arbore
extrahunt. Separatum sm causalitatem, quod n indiget
actuali influxu priatis agentis, ut idem sm ce. ubi ad
posse instrumetum esse coniunctum sm ce, separatum sm
causalitatem, ut est calor uis ignis cui inharet, n in uis i
get actuali illius influxu dicitur ut operetur. Et uice uersa
sacramenta separata sunt sm ce a humanitate. d. d. q. n
in sm causalitatem, q. nihil operant nisi actu illa influente

Alia est divisio in univocam et equivocam, q̄ divisio p̄prie. c̄
 cā p̄ialis, sub hāc et̄ prima comprehendit̄, et hāc n̄ m̄dit̄ ag
 rōa, sed et̄ a ceteris p̄m̄is, p̄t̄ereaq̄ in cāis creatas, et
 his hīs p̄mult̄ dividunt̄. Univoca est q̄ p̄ter conueniētiā
 effiētiā, et hāc p̄ ague nobilis de c̄p̄li. Equivoca est
 q̄ induit̄ q̄sum a ceteris n̄is et̄ est nobilior q̄ cōp̄ h̄c
 effiētiā eminenter, q̄ n̄ pot̄ accidere nisi nobi. Iur̄ sit. Alia
 divisiones solent̄ a p̄ter officientis cā aduci, nimirum
 in primam, et 2. am in libera et necessā. Sed q̄ 1. sunt
 nobi, a 1. q̄i continet̄ difficultates q̄ hoc lo tractari non
 possunt illas p̄t̄ermitimus.

Art. 2. Per quod primum substantia
 creata aliam efficiat

Hac quæstio q̄ p̄ oia efficiētis affecta late fieri potest,
 sic de substantia q̄ est p̄cipuus, efficiētis dicitur. Non quærimus q̄
 hoc loco de substantia sp̄uali, sed de corporali, satis n̄ constat
 sp̄ualem completam n̄ posse ullam virtutem producere, imo
 ex corporeis accidentibus solum impulsum elicere, ut docet
 Scot. d̄is p̄. 18. sect. 1. n̄o. 4. Nec est dubium substantiam
 creatam accidentibus ad agendum esse p̄nari, cum n̄ est n̄is
 sua sit indifferens primum, ad hunc, et̄ illum effiētiā nec. q̄
 aduenientes p̄ter accidentales debet det̄rari. Sed q̄ est
 si p̄ter substantia producho sit immediate a sola p̄ter substantia
 ut / quo / nam n̄is n̄ potest esse tale primum, primum aut̄. Quod
 est suppositi constans ex n̄is et p̄ter: et accidentia in
 dispositiue concurrant. Aut uice versa, accidit immedi
 ate tota ab accidentibus, in virtute substantia cuius sunt
 instrumenta, aut̄ deniq̄ ab p̄ter, et ab illa immediate sit
 p̄ter substantia producho, ab accidentibus tanquā a causis
 instrumenta, et substantia tanquā a cāis p̄ter principali.

Primum dicendi modum huiusmodi dicitur in 1. d. 37. et a libi. que
sequuntur Durand. et Thomam. citatq. Bar. disp. 17. sect. 2.
no. 1. Probant qd accidens cum sit vis imperfectionis nihil
quam subiecta in pot. illam natura producere, quod si dicas
accidens esse imperfectius in eandem, non in operando. Instatur
ex imperfectione in eandem colligi imperfectionem in operando.
Dein qd vis qua mediante accidens operatur non est distin-
cta ab ipsius essentia, cum essentia accidentis ignobilior
sit subiecto, et in operando ignobilior erit. Et concluditur
qd ex imperfectione actionis operacionem efficientis collige-
re non possumus. Probant 2. qd si concedatur aliquis influxus
deus ab accidentibus, si sit influxus præsubiectis, non
est dicitur qd non influat, si influat: qd sufficiens est influxus
accidentium. Nam si causa est uniuoca et satis proportionata
effici, cum quo habeat convenientiam in genere, et probatur qd
si accidentalis est proportionata ad effectum producendum. Si
causa est æquiuoca a priori erit sufficiens, ut sine contri-
butione accidentium producat subiectam, cum sit illa nobilior.

3. probant qd si quædam præ accidentalis accidentalem im-
mediate producat, subiecta et aliam non produceret esse subiecta in
accidens a seipso: sed hoc est falsum: qd etiam Maior probatur
causam diceretur eius causa, et tunc causa esset accidentis: qd accidens
qd si Deus produceret calorem, deinde cum illo non concurreret ad pro-
ductionem alterius caloris, diceretur illius causa per accidens. Quod
cum sit absurdum non est dubium productione subiecta immediate
esse ab ipsa subiecta præ, et ab illa sola, accidentis qd in di-
positione concurrere.

2. dicendi modum, sola scilicet accidentia pro-
dunt, et immediate effectua, esse subiecta, tanquam præ subiecta
sunt instrumenta, præ in uero esse primum remotionem principale
tenent D. Thom. 1. p. q. 48. art. 8. ad 2. et ad 3. In uero

1. Met. cap. 2. g. 6. sect. 3. (urs. 2. phys. cap. 3. g. 18. art. 3.
 et alij quos citat Bar. disp. 1. d. sect. 2. n. 9. In bar. h.
 in primis ex Arte, qd ferit ignem agere, n. qd tenus ignis e.
 Sed quatenus hec contrarietatem, hoc e. qd tenus ignis h. b. u.
 ad agendum instructus est. Quia uo confirmatur, qd subia
 creatura, s. sit spualis, s. corporea, n. e. qd se immediate ca
 hua, ut pet in reliquis actionibus: qd e. aliam subiam
 n. producit, nisi mediante p. a. s. i. a. s. 2. Si s. i. a. s. sub
 ralis immediate subiam produceret ex se ad illius pro
 ductionem eel detraha: Sed detrah' qd accia, qd median
 ribus disponit man: qd n. attingit immediate subiam pro
 ductam. 3. Si eius est introducere immediate formam
 eius immediate ad illam dis. ponere man: sed accia
 immediate man disponunt: qd immediate s. i. a. s. accia
 s. i. a. s. introducunt. 3. It. Si experientia docet sape
 subiam produci, cum s. i. a. s. subia sit, qd illius productionem de
 bebatur attingere, s. p. s. e. n. e. b. t. s. i. o. n. e. x. i. s. t. i. t. : qd illius
 productio e. immediate a s. i. a. s. accidens h. b. u. s. Inor part
 antecedenti probat in auro qd sol generat cum e. ter
 ra visceribus remotissimis. 2. in accidens h. b. u. s. sacra
 ucharistia, cum n. ibi nulla det. subia aquam in uinum
 conuertunt: qd e. b. concurrere uo s. i. a. s. uo s. i. a. s. uo s. i. a. s.
 et priate probatur qd accidens est det. rionis conditio nis
 quam sit produca subia. 2. qd si s. i. a. s. subia sit remota
 ut principalis prium n. concurreret ad productionem subia
 nullo mo concurreret, qd est falsum

3. Dicendi modum s. productionem subia
 e. immediate a s. i. a. s. subia: tanquam a principe e. a. s. cum
 s. i. a. s. sufficienter applicata et ab accidens h. b. u. s. tanquam minus
 p. n. a. l. i. et in b. r. a. t. i. o. n. e. d. o. c. e. t. s. o. a. r. e. s. t. s. o. w. a. n. o. 14. g. d. i. c. e. n. d. i.
 mus partim cu superioribus conuenit, partim ab illis dis
 cedat, ut pet ex dictis; et probat, qd nec debet dari alijs

influentius immediate a subtra p quem iuuat, et quodā
modo et eueni accidens, qd in uirt. Subtra operta hnt.
Sin n iuuat ab aliq te superiori, solum influit in id
quod in se het, et q cum heat eē ignobilius n poterit
ullo mō subtra producere. Admittendum uō eē imme
diatum influentium ab accidentibus probati eē in 2^{is} nra.
Dein confirmati qd nula est repugnantiā exp. Subtra tis
frā, q ornata accidentibus satis pportionata est, et de trāta
ad hunc influentium: nec exp. accidentium, cum q pria uirtute
illam productionem n attingant, sed in uirt. Subtra, a qua
iuuant, et q sit cum illis operta, quo posito declaratur
satis quo pacto accia in uirt. Subtra openti

Consequenter q ad hanc doctrinam a S.
serendum de quā frā subtra cum, L n exhibet, L non
est applicata supiori a cō aliq superiori, s. a celo,
et si fieri n possit, a Deo, tanquam a Authore et 2°
uirtute nra, cuius est supplere hoc defici. Vñ ut ans
bilioribus subtra q p generosem sunt incipiamus in
uiuētibus sic accideret concedendum est, nam horum
frā, cum sint calidioris, nec ita pot, ut cō
prietis attingere, nec et frā seminis ob eandem rōem.
Metalla uō et reliqua q in terra gignuntur, L sunt ea
dem dōe, si frā cali ppr niam tributam n sit suf
ficienter applicata, L si applicata iudicet a bi illa uirt.
Nec obijcere nunquam potes satis applicari. Nam calum
intermedia q elementa usq ad partem unius agentis
rōem fortis possunt sortiri, et ab oibz sit tōt actō
introducitur frā metali, cum q litatibus ad ea actionem
sunt uisitata, et de trāta. Nec hinc componis saguetur cō

actionem quasi p[er] lecta linea a celo p[er] intermedia usq[ue] ad partem digesta, prius es in igne, in aere etc. et nihil ibi producere. Nam eadem vis de celo intermedia p[er] corporibus standum est, q[uod] de eodem agente p[er] ignitate ceteris philosophantur. Ut n[on] ignis u.g. a humo igne producat in ois[is] suis partib[us], et in n[on] dicimus actio- nem prout est a p[ar]te media prius fuisse in p[ar]te magis p[ar]te p[ar]te, nam tunc et quatenus et quid ibi producere et sed dicimus ab oib[us] sit agentis partibus in partem tra sferri actionem. Sic q[uod] de celo sit, et le liquis vitar- medijs corporibus ad gignendu[m] metalu[m] dicendu[m] est, cum tota r[ati]onum collectio unius agentis in eis habeat

Solum obflare videtur hunc deinde, q[uod] q[uod] ignis sunt partes v[er]o nobilitatis in fr[act]u, que p[er] maiorem partem extensam divisibilis e[st] et homogenea ac uo intermedia elementa a celo usq[ue] ad partem sunt metallo ignobiliora, nam fr[act]u elementa superati nobilitate al[ia] cuius vis mixta. Dicitur actionem totam producere ab hac corporu[m] collectione, in q[uod] cum e[ss]e lum continet n[on] e[st] dubium cam de nobilitatem sed contra q[uod] actio e[st] immediata a fr[act]u nobiliori, L non. hoc L. q[uod] e[st] dm. Si L. dicat[ur] adposita legredimus difficultatem, nunquam n[on] satis applicata cali fr[act]u videtur, et probat q[uod] in partibus ignis, cu[m] v[er]o efficiant unu[m] suppositu[m] bene possumus intelligere e[ss]e actione prout est a media n[on] prius es in ultima, qua in pas- so, nec propterea, nec e[st] p[er] ea a gerere in lem stu, quin agat in propinquum: at uo in celo et inter- medijs corporibus, cum sint supposita divisi ordinis n[on] satis precipit quomo in eandem actionem v[er]o p[er]vent quoniam ea actio, prout est a nobiliori et lemiori cor- pore, videtur prius, n[on] sic prius in elemento immediato

et propter hanc difficultatem minus placeat hic minus explicari
quod in metallis, et reliqua a caliditate sua immediate generentur,
quod in doctrinam aliquam Philosophiam rem explicant.

Idcirco in d. 17. sect. 8. n. 24. probabitur de
existence caliditatis huius temporis coniuncta sui virtuti accen-
tali, cui non est accensio sed nec, tanquam proprio virtuti coniungitur
immediate operari, et est in huiusmodi coniuncta in caliditate, ac hoc magis
est coniunctio sua caliditatis et generalitatis, quod in immediata corpore
ad passum descendunt, propterea quod non potest esse in corpore pro-
prium in passu. Verum a frigore hanc operationem diffici-
litate non exhaustit. Unde cum ipsa dicitur. dicitur de huiusmodi dicens
dum existant. Deinde Aristoteli non de huiusmodi caliditate
sua supplere et in metallis, quod et si videtur ad aram con-
fugere et in philosophia magis congruere. Hic dicendum minus
probabiliter videtur. Unde iuxta illum tendunt argumentis. 1. et 2.
Quoribusque dicitur accia concurrere immediate ut instrumenta,
posterioribus, suam substantiam si applicata sit immediate
agere in passum: si vero applicata non sit ab alia causa superiore
eius concursum semper supplere.

Adhuc in manet illa difficultas pro-
prie scilicet lelati, quod admittit concursu a sua substantia
applicata immediate videtur superfluo concursu accium,
cur non denegabimus sua substantia completa ut in ad aliam
silem producendam sine auxilio accium ut accia possint
silia producere? Nam calor ut quod calorem alium immo-
diate potest efficere ad quem in suo genere est immediata, ac
totalis virtus. Si dicas accia ex se de huiusmodi ad silia pro-
ducenda, non vero sua substantia. Contra est quod sua substantia
non potest aliam substantiam actionem per hanc immediate
exercere. Cur ergo de huiusmodi ab accidentibus, si ut ad actio-
nes accidentales, quarum multas, ac varias potest elicere?

Actus autem D. Thom. 2. 2.

proprium est solius Divini sub immediate actione elicere (in
 hinc actionem prout distinguitur ab emanatione) creatam
 vero nisi in consortio virtutum accidentalium. Non tamen con-
 vincit hanc conclusionem quia ad huc est de veritate in eam
 increatam, et creatam, quod hanc nisi disposita modo
 accipias potest fratri introducere, increata vero sine ullo dispo-
 sitione apparatu. Immo igitur propter fratri accipiunt consortia, agere,
 quia non potest inducere aliam fratri, nisi in manu disposita,
 et propter hanc connectionem, qua habent accipias cum fratri quod intro-
 ducitur, immediate, sed videtur illam attingere. Quid vero
 si accideret manu ab alio agente est disposita ad fratri ut
 huiusmodi igitur? tunc omni introductas ab alio igitur et sub
 virtute fratri igitur producentis

Restat tamen principia hanc in se difficultas,
 quia si vera est hanc doctrina efficiencia carum 2. dicitur mag-
 na ex parte Nam vivens nunquam erit causa prioris a se igitur
 vivens, si Deus immediate eius fratri, ad vult. 2. par. sect.
 2. no. 4. totum concedit, quod dicitur aliqui quod hanc ita dicit
 tenent doctrinam concordant in Divinum nitantur. Sed pro-
 venit ex perfectione fratri vivens, sicut ex perfectione fratri
 totum provenit, et aliam illam nulla ratione possit ab in-
 genere, sed tamen manu adhiberi dispositioibus quod parare
 potestis in propter hanc rem adhuc vivens et vivens
 priora dicit potestis, quia nimirum eas dispositio inducunt
 quod positio statim comuni nam Legi fratri debetis modo dicit po-
 tesse. Quomodo tamen hi conspiciuntur de fendere, quoniam cum
 positio latet illam spuatem agnoscent unionem, et ebe-
 ruationem bene negant, qua non generant illa attingat,
 concedunt tamen eis eam priora generat, quia ex utroque dispo-
 sitionum quas introducit talis fratri et unio modo debet

Obijerunt: quod poterit et ipsa causa

aliam corpoream generare, q̄ negavimus, q̄i a p̄p̄lica
do ac h̄uē p̄a h̄uē pot' d̄i p̄oē i n̄troducere neciā ad
p̄am i n̄tubiatem; h̄e ḡardum h̄ ad h̄uē: q̄i d̄ h̄am q̄ m̄tū d̄-
calem, et ex t̄ernam agentū applicationem id̄ ḡficiat: ac
iū a ḡens corporeū q̄ unnalem p̄am et uim d̄ibi uisita
ead̄ d̄i p̄oē i n̄troducē. fateor t̄ quid̄ h̄i
nem h̄uē pot' h̄uē d̄ uocabulo, q̄i d̄ de l̄e. Nec m̄ Latone
alij modū a Philoſophis cogitā, p̄d̄sertim in ḡeneris
eorum uiuentium q̄ in Materno utero h̄ant, quorū cam̄ p̄iate
aſerunt eā ḡnetricis p̄am, q̄ t̄ m̄ minus p̄oē, q̄i h̄e uō
ḡue in h̄is d̄fendi pot', nec ad alia transferri. P̄omulta
alia sunt, q̄ h̄uē adduci p̄oē, sed q̄i a l̄ibi d̄ h̄is agen-
dum, conſult' omittebantur.

Art. 3.º Quod nam sit proximum prium
efficiendi accidentia

Duobus modis accidens produci pot', L, p̄ p̄p̄ia actione
ab agente extrinſeco, ut Lux produci in opere a ſole,
L, ab intrinſeco, ut in h̄eſto, p̄ducto; L, p̄ emanationem,
ut Lux d̄ h̄i in ip̄o p̄ducta ē, et p̄p̄ietates,
p̄ducunt in ſub̄to. Supp̄o n̄ ut uet̄orem illa op̄i-
t̄em q̄ aſent p̄p̄ietates n̄ conferri a ḡnerante, sed
aduenire p̄ r̄eſultantiam, q̄i t̄ h̄o r̄eſultantia ſe-
parari pot' a p̄ductione ſub̄to, ut d̄ fact' ſeparat' cū
aqua ad p̄d̄ h̄iū frigus r̄eſcit, et q̄i n̄ uide h̄ur
inconueniens, ſi Deus v̄g. creet Anglū, et emanat om̄
a l̄icijus pot' aliq̄ d̄iū impediāt. D̄m q̄ accidens h̄i
q̄ immediate conuectent' d̄m ſub̄ia et ſunt p̄ r̄eſultan-
tiam immediatū prium cū ip̄ſam ſub̄iam ſuis h̄ant
p̄p̄inxiorem conuectentem cū a l̄o accidente immediatū

ab ipso resultare. Ita Boer. 1. 3. n. 3. Quoad priorem
 partem probati hæc s^o, qⁱ alioquin daretur processus in
 infinitum ut p^{er}it, 1. Existendam esse in aliquo accid^{ente} ante
 immediatè producti ab ipsa causa, Cur q^u n^{on} in hoc? Ita
 emanant proprietates a n^{atura}, saltem priores iuxta D. Tho.
 Iniam et locum Thovim, q^{uod} ordinè inter illas agnoscunt
 Quod 2^a n^{on} p^{er}it p^{er}it s^o, qⁱ multa sunt acci^{dentia}, q^{uod} im-
 mediata h^{abent} u^t alijs conversione: q^{uod} ab illis immediates
 resultabunt. Sic resultant colores sapor et odores
 a primis q^{uod} litatibus: Sic et p^{ro}babilitet uirtutes herban^{as}
 et medicum orium, et probat^{ur} qⁱ delecto temperamento,
 quod consistit in debita p^{ro}portione primarij q^{uod} litati, hæc
 uirtutes, colores, sapor et odores, aliqua remittunt^{ur} a li-
 q^{uod} amittuntur. Sic resultat 2^a p^{ro}prietates a 1^a et 3^a a 2^a.
 Et in p^{ar}tib^{us} vitalibus id ad eo uerum n^{on} existimem, sed
 o^{mn}ni immo^{di}ate emanare ab ipsa anima, supponere
 in alias. Vg. Voluntate supponere intell^{ectum}, immedia-
 te n^{on} ab anima n^{on} ab intell^{ectus} emanare, q^{uod} delecta. ^{div} ubi uirtutes
 Quæres inquit q^{uod} resultantiam intelligat q^{uod} Terri-
 hoc. R^{es}pondum magis productio nem alicuiusq^{uod} q^{uod} p^{er}tinet ad q^{uod}
 factum ac debitum n^{atura}. Statem ex u^t generationis. Vn^{de} permulti
 existimant hasq^{uod} o^{mn}es conferri p^{ro}generante, et n^{on} resultare
 a n^{atura}. Actio n^{on} p^{ro}ut a resultantia distinguit^{ur} a magis ex-
 tincta, nimirum productio s^{ed}, q^{uod} supponit sem in suo uirtu-
 ti accedib^{us} statu. Non est in negandum resultantiam esse
 p^{ar}tem sufficientis ueramq^{ue} actionem, cum eius tris distinctus
 est a n^{atura}. Ita Boer. Sect. 3. n° 7. hæc in in alium locis
 reseruantur.

Acci^{dentia} q^{uod} sunt p^{ro} actionem p^{ro}ut a nati-
 resultantia distinguit^{ur} prius proximu^m est aliquid acci-
 dentis. Est Boer. citat^{ur} loco n° 13. et aliorum quos citat. Pro-
 bat^{ur} in primis experientia qua uisitat^{ur} u^t o^{mn}is operari per

qualitates, igne p calorem, aquam p frigus etc. Quod etia
dm e de herbis et alijs mixtis, qd a ligni virtus qua habent
ad operandum lemiliti, a ligni intenditi, a ligni amicitia, pve,
rante eadem lej entitate, quod n accideret, nisi cel acciderit
ab ea distinctum. De in confirmat qd p subialis n potest
nati produci nisi in iis du positionibus pparatis, qd e
n potent operari et producere hanc accid, nisi a lijs etia
sit instructa. anis pet. hanc confirmat qd ad tale ope
ris p subialis est inessentialis: qd indiget accidentalibus
bus p et pns agg deteti. Confirmat ulterius, qd maiore
ppositionem hanc p subialis cum alia, quam cum acciden
tali: sed illam n pot producere, nisi deteti a b acciden
tibus, qd et n potent producere accidentia lem, nisi in
compositis accidentibus, qd immEDIATE illa attingant, n tm ut
ca instrates, qm attingunt subiam, sed ut cum pri
ates. Hoc ut probemus supponendum est quod iam monu
imus. Nos n agere de ca piali, ut quod, hanc est
suppim p accidentali instructi: sed agere de ca p
ncipali ut quod, quod necesse e in hac materia dicitur
De hac qd p. 2. phys. cap. 7. q. 17. a. 3.
pserit ee tm instrumentu ad productionem et accidentis et
probat qd ut unum quodq se hanc ad eandem, ita ee ad operandu.
Sed accidens est dependenter a subia: qd et dependenter ab
illa operatur. Argumentu tm solum probat nec principale
primum, quod, hoc n libenter concedimus. Quia p. pr. Bar.
d. 17. sect. 6. no 2. docet accidens ad productionem alterius
accidentis eiusdem spci, l. ignobilis ee cam pialem, quo
Probat qd ca pialis est illa qd p pna virtute operari: sed
p accidentalis p pna virtute, aliam producit: qd est ejus
ca principalis. Num de qd illa pot dicitari p, qd p produ
tan excedit nobilitate producentem. De in in sacra licta
nha accia produunt alia illa: qd p pna virtute, cum vint

extra sublimi, nec ad id miraculum admittamus. Vlt. qd. cas. pri
ncipalis e. illos cui sibi e. affli: sed huiusmodi accidentalis prou
cta e. sibi saepe prouocant: q. hae erit cuiusca. pratis.

Qua haecenus diximus de actibus uitalibus no
precedant e. inia. loar. De his n. in primis absolute com
ce. accidentales pot. ee. illo. cas. proximas, et probat. ex
indifferentia. aia. ad has operes. 2. qd. si. sola. aia. alic
ret. actus. sensuum. et. appetus. immedate, ee. in. illa. recipi
rentur, cum. sint. immanentes: q. ce. in. hoie. in. hi. actus. spu
ales, q. ob. e. falsum. In. reliquis. ee. animalibus. gra. ce. et
p. subsistentes, atq. ad. e. spuales. sibi. q. actus. q. pri
nectione, quam. cum. illis. hie. ent. Probat. qd. cum. immedate
chierent. et. recipent. tales. actus. operarentur. indepen
denter. aia. Sed. ita. unumquodq. se. habet. ad. ea, atq. ad. op
ari: q. ee. independentes. aia. q. ob. vlt. qd. actus. uita
lis. est. q. pot. h. nates. pot. uitali: q. ab. illa. immedate
attingit. De. qua. doctina. nemo. dubitat. si. una. Gregoriu. excipias
in. 2. dist. 116. q. 3. q. nulla. agnoscit. distinctionem. inter
ham. latem. et. eius. sp. uitalis. Vn. igit. descendere
tales. actus. n. ee. a. pri. aliquid. accidentali.

Adde. in. loar. sect. 5. no. 2. et. 3. p. ter. concur
sum. immedati. pot. accidentalis. ad. tales. actus. ad. mille
dum. et. ee. actuale. in. fluxum. ab. ipsa. aia. Probat. no
qd. uitalis. operati. hanc. legit. concessione. cum. aia. ut. il
lam. et. oppositi. uitali. possit. a. fieri, in. hoc. n. actua
lis. uita. uidetur. consistere. Propterea. q. ut. ob. oim. inia
nulla. haru. partium. separata. pot. operari. 2. qd. et. si
ob. gelum. spem. sensus. imprimat. saepe. accidit. ne. sensatio
nem. e. hie. at: hoc. aut. n. pot. accidere, nisi. qd. ee. actus
alis. concursus. aia. cum. pot. Si. leas. de. e. spiritus. ani
males. ad. sensationem. legit. q. ob. nimiam. attentione
in. aliam. partem. diuanti, inde. ulterius. probat. qd. pro. p.

propterea concedendum est aliquid esse primum, quod alicuius utatur
potest cognoscere et potest quod hoc solum ministrat hoc autem
est anima. 3° quod potest naturaliter nunquam se impediunt in
eodem subiecto, nam ignis per calorem calefacit, spiritus calorem
excitatur et sic de aliis, quod potest ut naturaliter multum se im-
pediant. Si enim aliquis nominis attentus ad intendendum obuium in-
cumbat minus prompte audit, uno tamen potest in aliquo ob-
iecto in illis vim se legere, ut aliquid sensus externi, hoc
non operatur: hoc autem non potest accidere, nisi quod anima virtutes
quod est limitata ita deferretur uni potest, ut aliis non possit
succurrere. Vnde per potest in connectione tunc non
in illis intelligit ut voluntas excitatur ad amandum, quod
anima per utramque potest alicui operatur.

Est haec quod demotio et cantus Anthonis noie, et
de ipsa satis probabilis, contrariam tamen probabiliter ut dico, quae
communis est, eamque sequitur Salas 1. 2. q. 3. tract. 2. d. p. 1.
sect. 5. et multi alij quos citat. Eorum sententia est su-
biam creatam non potest immediate operari. Verum hoc in firmum
est, ut ex superioribus patet. Quia per deum primo potest naturaliter
esse satis proportionata et notione suis delectatur: quod fructus
laqueum hinc immediatus anima concursus. anima ut verum suppo-
sit. Contra probatur, quod si est necesse talis concursus esse ad de-
nominationem utilitatis, sed hanc sufficienter praebet potest
operans sine tali influxu.

2°. De tali influxu per multa sequenti in-
commoda non facile admittenda; In primis non videtur in Beati-
fica sit utilitas deum esse, ut datur lumen gloriae ad elevandum
spiritum, ita aliud datur ad elevandum animam, a loquuntur non
elevata, sed rati tamen ad idem concurrere, quod est impossibile.
Dein si anima influat in tales actus potest Deus esse
ut sine illis intelligat, et sine voluntate ut lib.

Probat sequela qd vitalitas horum actuum in eo consistit
 influxu: qd in his legitur ut concurrendo effectus cum aia
 illam determinat. Hic autem concursus potest suppleri a Deo,
 supplebitur si effectus ut in his sine ipis intelligibile in thi
 get, qd in his conceditur. Umbrato a his incommoda qd possent
 facile consideranti occurrere.

3. qd operoēs vitales in aia nō se im
 pedunt, et in aia separata: qd nō propterea in agentibus
 corporaliū impediuntur, quod ad illas aias immediate
 influat: si nō inde proveniret, Angelus et cetera separata
 et si toto conatu ad intellēctionem incumbere, non possent
 amare, et motū localem elicere, qd est falsum. Immo prove
 nire ex defectu spirituum animalium, quae necessarii sunt
 ad has opoēs, ad istos vō ministrandos. Libenter a hanc
 concedimus facultatem, qua mediante aia qd in conditō
 spūs concurrat cum neutra in immediatō. Agentiū vero
 nō viventium facultates, cum spiritibus nō indigant nō im
 pediantur in opoibz.

Ad argumenta igitur qd opposita sunt, fere ex
 dictis potest respondere. Ad solutionem in 3. adde nō posse natū
 accidere, ut influxus ita deagatur in a liquo abto, ut vō sensu
 um opoēs cesset, qd probatur Lib. 3. de aia. cap. 7. q. 7. a. 3.
 Viget in ista difficultas qd posita hac doctrina et quantum
 aliam potest vitalem, si a Deo extra subitū conservetur
 posse elicere actionem. Sed aliquis nō vereri id concedere
 qd in mihi nō probatur, qd concedendū est proet in hunc extra
 animam potest esse Beatum, nam potest Deū intueri, et vol
 untas illam amare, deū hāc potest peccare, cū libere
 oparet. Immo qd istam le pugnantia ex nō potest vō vitā
 lum emerige, qd nō possunt vivere nisi in privitā vo
 dicit, atqz ab eo nec vitales opoēs habere. Sicut hō
 uncursum, quem aia potest privi cē f, efficientem, et

lib. 3. Phys.

malem, Deumq³ utrumq³ posse supplere, n^o in utroq³ g^oie
 lei posse Deum supplere quod d^otinet ad eam gra^m, n^o in
 quod attinet ad o^operem vitalem, nam h^{ec} h^{ec} ord^oinem cen-
 tralem ad vita^m prium, q^o p^oripue p^o talem vivit op^o veim.
 Non p^opterea negamus posse divinitus poim separatam
 mali illas elicere op^ois, ut pote et quodvis aliud ens a
 Deo elevatum

Art. 4°. De conditionibus ad agendum requisitis.

Tres p^osentim in considerem vivere p^ossunt ad agendum
 conditiones. Distinctio in agens et patiens, Distinctio
 et distinctio in actu, nam de ead^edem d^om e^o q^o de reliquis
 causis dixerimus. Quod attinet q^o ad p^oxiom aduertendum
 e^o triplici actionum g^oie agens posse opari. Nimirum p^o levi l-
 tantiam, p^o actionem immanente, p^o motu physico. p^ostat
 igit^o p^oxiom p^oxiom agens p^o levi tantiam n^o semp^o distinguit a
 patio, ut p^oet in Angelis et aia^m v^o maru^m gravium. In l^otem
 d^om p^oxiom, si 2^a a prima resultat h^{ec} n^o manifesta e^o di-
 stinctio, q^o et certu^m ubi p^oas resultant a gra^m, et in
 recipiuntur. Agens t^o de p^oxiom Quod et p^oxiom mentione
 fecimus, q^o remotu^m id est generans semp^o est distinctio
 Actiones immanentes s^o sunt immanentes
 appetenti, s^o cognoscenti p^oie, illasq³ h^{ec} p^ora l^ois,
 s^o p^oxiom: ad utraq³ considerare licet, s^o p^oxiom Quod, s^o
 p^oxiom Quod, accidentale, s^o subia^mle. Quod attinet
 ad p^oxiom quod, n^o est dubium n^o legi distinctioem in
 istum et passum. Si q^o actiones sint speciales appetitu
 p^oxiom quod subia^mle elicitum n^o distinguit a p^oxiom recipi
 te substantia^mli. q^o ita recipiunt a p^oxiom et in eadem
 recipiunt, nec et legi p^oxiom distinctio inter p^oxiom